

den ærede foregaaende Taler gjorde om Afskrivningen og om den Maade, hvorpaa de særlige Fonds nu fremtræder, og om Opgivelsen af Sondringen mellem ordentlige og overordentlige Udgifter, og ligeledes de Bemærkninger, han gjorde om Forholdet mellem Tillægsbevillingslov og Finanslov, er jeg ganske enig med ham, og jeg skal ikke opholde mig ved disse Spørgsmaal. Det samme gælder det, der blev sagt med Hensyn til Forrentning. Ogsaa dèr er jeg enig i den Betragtning, at man her vistnok er kommet for langt ud i sit Krav om at kræve Rente af alle mulige Statsaktiver. Derimod er jeg ikke enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i de Udtalelser, han fremsatte angaaende Arveafgift. Det forekommer mig, at efter den Højde, Arveafgiften har naaet her i Landet, er det rigtigt, at man nu, saaledes som det er sket, fører den hen og siger, at det, der sker her, er i Virkeligheden et Forbrug af Landets Kapital, og det er naturligt, at man holder det hen for sig. Jeg ser meget godt Berettigelsen af de Indvendinger, det ærede Medlem gjorde med Hensyn til, at man kunde anlægge en lignende Betragtning overfor Formueskatten; men det ligger i, at ogsaa den har naaet en Højde, som gør, at man maaske kunde anlægge en noget lignende Betragtning paa denne Skat, som det efter min Mening er berettiget at anlægge overfor Arveafgiften.

I særlig Grad har Spørgsmaalet om Ærlighed drejet sig om de berømte 40 Millioner Preferenceaktier i Landmandsbanken. Derom vil jeg nu gerne sige, at det vilde jo have større Værdi, om man havde opstillet Kravet om at faa den nøjagtige Værdi frem i Statsregnskabet, hvis denne Værdiopgivelse paa nogen Maade dannede Grundlag for en Disposition. Men det har den jo aldrig gjort, der er ingen af de Mennesker, som har beskæftiget sig med Statsregnskabet, som nogen Sinde af den Omstændighed, at der stod 40 Mill. Kr., har ladet sig føre til at disponere paa anden Maade eller foreslaa andet, end man vilde have gjort, hvis der havde staaet 1 Kr., saaledes som der staa nu. Derfor er det for saa vidt et underordnet Spørgsmaal. Men jeg erkender, at det er særdeles anerkendelsesværdigt, at man stræber efter at faa nævnt de rigtige Tal. Det maa jo være det, som menes med Ærlighed. Men dèr maa jeg gøre opmærksom paa, at Tallet 1 Kr. er lige saa galt som det, der stod tidligere. Det har ikke mere med Ærlighed at gøre, end de 40 Millioner havde med Ærlighed at gøre. Og der er efter min Me-

ning en Betragtning, som taler imod at opføre Beløbet saa lavt, som det er gjort, nemlig den, at vi jo alle er interesserede i Bankens Stilling, og vi kan ikke være interesserede i, at der officielt udspreder Mistillid til Banken, saaledes som det sker ved denne Postering, eller som det i hvert Fald vil kunne ske paa Grundlag af denne Postering.

Det forekommer mig, at det er saa meget mærkeligere at gøre det saa kraftigt, som Banken utvivlsomt har arbejdet sig fremad. Det siges, at der er afbetalt meget betydelige Beløb paa Bankens Skyld til Nationalbanken, og det forekommer mig, at vi alle er interesserede i at underbygge og støtte denne Bank, for hvilken Staten staaer som Garant, mod uberettigede Angreb. Derfor har jeg gjort disse Bemærkninger her. Jeg vil dertil føje, at Banken har i den sidste Tid været Genstand for Angreb i Pressen forskellige Steder, ogsaa i den konservative Presse, og det er sket ud fra den Grundbetragtning, at der her skulde være Tale om en Bank i Likvidation. Dette er, som alle ved, en urigtig Grundbetragtning; Landmandsbanken er ikke nogen Bank i Likvidation, og det har aldrig fra Lovgivningsmagtens Side været tilsigtet at gøre den til en Bank i Likvidation. Det var det, man fra radikal Side i sin Tid ønskede, at man skulde gøre, men det var det, som blev forkastet, man valgte den anden Vej: at søge at opretholde denne Bank. Man ønskede ganske vist, at der skulde foretages en Indskrænkning i Bankens Virkeomraade paa forskellige Punkter, og Angrebene satte da ogsaa i nogen Grad ind paa dette, at denne Indskrænkning ikke skulde finde Sted i saa stort Omfang, som det var forudsat. Men for at man kan bedømme dette, maa der foreligge Oplysninger om, at man fra Bankens Side har stillet sig uvillig overfor en saadan Afvikling, og det tror jeg, det, efter hvad der underhaanden er blevet mig sagt, vil blive særdeles vanskeligt at føre Beviset for.

Med Hensyn til Regnskabsformen vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at den synes ikke helt konsekvent gennemført, idet f. Eks. § 2 under M. og N.: Hærens Krudtværk og Den militære Klædefabrik, ikke har noget Afsnit om Formuebevægelser, skønt der jo, som man ser af det foregaaende, finder Afskrivning Sted paa begge disse Konti.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjorde nogle Bemærkninger med Hensyn til den Frihed, man fra Ministeriet for offentlige Arbejders Side har ønsket at faa,